

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010555
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2026:4425010555.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1 Pv 344/25/4404 zo dňa 16.12.2025, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 29.01.2026 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E., F. G. XXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

v čase medzi 10.00 hodinou a 13.30 hodinou dňa 12.09.2025 nachádzajúc sa v rodinnom dome na adrese E., F. G. XX v obydlí poškodeného počas vykonávania upratovacích a čistiacich prác, využijúc nepozornosť poškodeného, pri očakávaní menšieho odporu spôsobeného jeho vyšším vekom, ako i neprítomnosť jeho manželky vošiel pivničnými priestormi cez neuzamknuté dvere do obývacej časti rodinného domu, kde zotrval presne nezistenú dobu, počas ktorej z obývačky vo voľne položenej hnedej peňaženke poškodeného odcudzil finančnú hotovosť vo výške 50,00 EUR v jednej bankovke, následne vyšiel do spálne nachádzajúcej sa v podkrovnej časti rodinného domu, kde po prehladaní zásuviek z jednej z nich odcudzil peňaženku čiernej farby spolu s finančnou hotovosťou vo výške 4.400,00 EUR v bankovkách nominálnej hodnoty 100,00 EUR, následne prázdnu peňaženku odhodil do suchej nepoužívanej žumpy nachádzajúcej sa na pozemku rodinného domu, čím svojím konaním spôsobil poškodenému A. H. G., narodenému XX.XX.XXXX, bytom F. G. XX, E. a poškodenej A. I. G., narodenej XX.XX.XXXX, bytom F. G. XX, E., škodu vo výške 4.450,00 EUR,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku),

č í m s p á c h a l

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona v znení zákona č. 157/2025 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným A. H. G., nar. XX.XX.XXXX a A. I. G., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom E., F. G. J. XX škodu vo výške 4.450,- Eur s tým, že poškodení sú voči obžalovanému oprávnení na plnenie spoločne a nerozdielne.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 1Pv/344/25/4404 dňa 16.12.2025 obžalobu na obvineného A. B. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, kladeného mu za vinu podanou obžalobou, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora a poškodenej A. I. G., ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládol za vinu prokurátor podanou obžalobou, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Z tohto dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, keďže neskorší Trestný zákona v znení jeho poslednej novely, vykonanej Zákonom č. 416/2025 Z.z., nie je pre obžalovaného priaznivejší.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a o uplatnených nárokoch na náhradu škody, a to znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. Jána Bernáta, z ktorého záverov zistil, že obžalovaný nie je závislý na alkohole ani iných návykových látkach a na uloženie ochranného liečenia niet podľa znalca medicínskeho dôvodu.

Obžalovaný A. B. je slobodný, bezdetný, nezamestnaný, pričom pred vzatím do väzby nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných ako ani poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Z miesta trvalého bydliska bolo o obžalovanom oznámené, že je užívateľom alkoholu a aj iných návykových látok, prostredníctvom obce však riešený nebol. Z hodnotenia obžalovaného počas výkonu väzby súd zistil, že v jeho správaní bol zistený nedostatok, spočívajúci v nadväzovaní nepovoleného kontaktu rozprávaním s iným obvineným, čo bolo riešené pohovorom, iné porušenia ústavného poriadku u neho zaznamenané neboli. V evidencii

priestupkov má obžalovaný mnohopočetné záznamy pre spáchanie rôznorodých priestupkov, a to predovšetkým priestupkov proti majetku (z toho 2 spáchané v roku 2025), priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku a aj priestupky na úseku cestnej dopravy, spočívajúce aj v jazde na bicykli pod vplyvom alkoholu (za posledný taký bol riešený dňa 24.08.2025). Obžalovaný sa dosiaľ opakovane dopustil úmyselnej, a to aj závažnej trestnej činnosti.

Zo zahladených odsúdení súd poukazuje na odsúdenie obžalovaného ešte ako mladistvého vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/112/2006 za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 1 rok a 8 mesiacov. Fikciou neodsúdenia však nezanikla skutočnosť, že obžalovaný sa tohto zločinu v minulosti dopustil a táto nebráni prihladeniu na túto skutočnosť pri hodnotení osoby obžalovaného z hľadiska jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti.

Obžalovaný bol tiež odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/19/2025 z 23.02.2015, právoplatným dňa 11.03.2015, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 02.03.2016.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/51/2018 z 27.09.2018, právoplatným dňa 02.10.2018, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 7 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 10.08.2022. V rámci ukladania súhrnného trestu bol zrušený skorší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/6/2018 z 14.03.2018, právoplatným dňa 03.05.2018 (za spáchanie spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona) a ktorým bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste predchádzajúceho trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/105/2016 z 22.09.2016, právoplatným dňa 22.09.2016 (za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona).

Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/55/2024 z 20.03.2025, právoplatným dňa 18.04.2025, pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný skutok v prejednávanej veci spáchal v skúšobnej dobe tohto podmienenečného odsúdenia.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní činu a ostatné zákonné kritériá.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený – aj vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/19/2015 a 4T/55/2024). Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom z hľadiska pomeru zistil ich rovnováhu, avšak pri posudzovaní miery ich závažnosti dospel k záveru, že vzhľadom na neustále opakovanie páchania trestnej činnosti obžalovaným, a to aj vysokej závažnosti, je zistená u neho poľahčujúca okolnosť menej závažná ako zistená okolnosť priťažujúca. Súd obžalovanému trest ukladal podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona vzhľadom na obžalovaným opätovne spáchaný zločin, zvýšil preto dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 6 Trestného zákona o jednu tretinu. Základná sadzba trestu odňatia slobody pre žalovaný zločin predstavuje podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona sadzbu 2 až 8 rokov trestu odňatia slobody, zvýšená dolná hranica podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona tak predstavuje 4 roky trestu odňatia slobody. Súd preto obžalovanému ukladal trest v sadzbe 4 až 8 rokov trestu odňatia slobody.

Obhajoba sa domáhala ukladania trestu zníženého o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, dávajúc súdu dokonca na zváženie uloženie takto zníženého trestu ako podmiennečného, hoci ukladanie podmiennečného trestu v zmysle ust. § 49 odsek 3 Trestného zákona vylučovalo spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. V súvislosti s návrhom obhajoby na ukladanie trestu podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona však súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní nezakladá automaticky jeho nárok na uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, súd môže ale nie je povinný takýto trest ukladať, pričom pri úvahe o použití ust. § 39 odsek 5 Trestného zákona je súd viazaný všeobecnými zásadami pre ukladanie trestov, t.j. ustanoveniami § 33a a § 34 Trestného zákona. Súd pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody preto musí zohľadňovať všetky zákonné kritériá pre individualizáciu trestu a jeho dostatočnosti z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie. Súd tak v prejednávanej veci musel nevyhnutne posudzovať aj okolnosti obžalovaným spáchanej trestnej činnosti, ktorá je zločinom, pričom u obžalovaného ide už o tretí ním spáchaný zločin v jeho kriminálnej genéze. Súd síce akceptoval oľutovanie trestného činu obžalovaným ako úprimné, nemohol ale neprihliadať na to, že obžalovaný zneužil dôveru poškodeného, ktorý ho prizval na výpomoc pri prácach okolo domu za finančnú odmenu a hoci mal vedomosť o kriminálnej minulosti obžalovaného, poskytol mu príležitosť si finančne privyrobiť takouto výpomocou. Obžalovaný sa pritom skutku dopustil za využitia potreby poškodeného vo veku viac ako 80 rokov si oddýchnuť po zjavne pre neho fyzicky náročnej práci a z priestorov rodinného domu poškodených odcudzil peňažnú hotovosť v pomerne vysokej sume, predstavujúcu ich úspory a slúžiace pre nich ako finančná rezerva. V prípade obžalovaného pritom nešlo o ojedinelé vybočenie z medzí vedenia riadneho života a o ojedinelé porušenie právneho poriadku spáchaním trestného činu, ale naopak, tento je recidivistom, ktorý sa od roku 2005 kontinuálne dopúšťa úmyselnej trestnej, ktorej frekvencia ako ani miera závažnosti neklesá. Aj keď obžalovaný prejavuje ľútosť nad svojim konaním, je zjavné, že ani jeden dosiaľ obžalovaným vykonaný nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to ani posledný prísny nepodmiennečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 10.08.2022, u neho nevedol k náprave, nezabránil mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a na obžalovaného nepôbil výchovne ani naposledy mu uložený podmiennečný trest odňatia slobody, v ktorého skúšobnej dobe nepreukázal polepšenie, keďže sa v ňom dopustil žalovaného trestného činu a dokonca aj priestupku. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti a preto bolo podľa názoru súdu žiaduce uložiť obžalovanému nepodmiennečný trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá bude reflektovať okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti obžalovaného v prejednávanej veci, ako aj jej charakter (z hľadiska jej zaradenia v rámci systematiky osobitnej časti Trestného zákona, tiež zákonodarcom od 06.08.2024 znížením trestných sadzieb za majetkové trestné činy), potrebu nápravy obžalovaného výlučne represívnym spôsobom a zabránenia mu v páchaní trestnej činnosti a súčasne, a to predovšetkým, z hľadiska ochrany spoločnosti pred jej páchaním zo strany obžalovaného v budúcnosti. Podľa názoru súdu účel trestu u obžalovaného zo všetkých týchto hľadísk je spôsobilý splniť trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, ktorý tiež dostatočne vyjadří morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou a súčasne aj iných odradí od páchania trestnej činnosti.

Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciacie súd v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin.

V prípravnom konaní uplatnili nárok na náhradu poškodení A. H. G. K. A. I. G., každý z nich zhodne vo výške 4.450,- Eur ako sumu predstavujúcu odcudzené im finančné prostriedky (s tým, že ide o ich spoločný majetok ako manželov), pričom škoda v uvedenej výške i súčasťou popisu skutku vo výroku tohto odsudzujúceho rozsudku po prijatí vyhlásenia o vine obžalovaného. Súd preto podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť spôsobenú škodu poškodeným nahradiť v súlade s ich včas a riadne uplatneným nárokom na náhradu škody s tým, že súčasne vyslovil, že poškodení sú na plnenie voči obžalovanému oprávnení spoločne a nerozdielne (§ 513 Občianskeho zákonníka).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).